

Tere!

Pöördume Tervisekassa ja Sotsiaalministeeriumi poole mõistmaks, millistel alustel on võimalik taotleda tegevusluba iseseisva psühholoogilise ravi osutamiseks ning mille alusel jaotatakse Tervisekassa poolt teenuse osutamiseks vajalikku mahtu psühholoogilise ravi osutamiseks.

Eesti terviseminister Riina Sikkut on 1. oktoobril 2023 allkirjastanud määruse "Füsioteraapia, logopeedilise ravi ja psühholoogilise ravi iseseisev osutamine", mis sätestab § 4, lõik 3ga nõuded personalile, tuues selgelt välja, et iseseisvat psühholoogilise ravi teenust võib osutada kliinilise psühholoogi kutsega psühholoog või muu samaväärse pädevustunnistusega psühholoog. Muuks samaväärseks pädevustunnistuseks on loogiline pidada teisi Eesti kutsekoja poolt tunnustatud psühholoogi 7. taseme kutseid, milleks on psühholoog-nõustaja kutse, koolipsühholoogi kutse, spordipsühholoogi kutse. Muuhulgas on tervishoiuteenuste loetelu rakendussätete hulgas § 82, lõik 3 öeldud, et psühholoogilise ravi teenuseid võib kuni 31. detsembrini 2025 osutada ka kutseta psühholoog, kes on viimase kaheksa aasta jooksul töötanud eriarstiabis psühholoogina vähemalt viis aastat keskmise koormusega vähemalt 0,5.

Tuginedes antud dokumentidele on alust oletada, et tegevusluba saab taotleda ka näiteks psühholoog-nõustaja kutse esindaja, omades selleks määruses viidatud pädevusi. Tehniliselt see aga täna võimalik ei ole. Muuhulgas jagab Tervisekassa ettevõtetele, kellel on tegevusluba kliinilise psühholoogi olemasolu tõttu olemas, teenuse mahtu vaid kliiniliste psühholoogide töökoormuse pealt, võtmata arvesse teisi spetsialiste, kes määruse järgi teenust pakkuda saavad. On selgusetu, millisel alusel on Tervisekassa sellise otsuse teinud ning kuidas see haakub kehtiva seadusandlusega. Sellistel tingimustel mahu jaotamisel ei saa samaaegselt rääkida teenuse kättesaadavuse paranemisest. Eestis puudub selleks piisav kliiniliste psühholoogide nimistu.

Viimased aastad on riik rahastanud psühholoog-nõustajate kutse aastat, et tõsta kvaliteetsete teenusepakkujate hulka. Psühholoog-nõustajatel on tervishoiuteenuste loetelus ka enda kood. Seda enam on arusaamatu, miks ei ole tehniliselt võimalik psühholoog-nõustajal tegevusluba taotleda ning miks ei arvesta Tervisekassa teenuse mahu jagamisel psühholoog-nõustaja töökoormusega kliinilise psühholoogi oma kõrval.

Palume selgitusi ja avaldame tugevat seisukohta, et vastavalt terviseministri määrusele ja tervishoiuteenuste loetelu rakendussätetele oleks oluline arvestada ka teiste kutsega spetsialistide töökoormust mahu jagamisel, et säilitada teenuse kättesaadavust.

Soovime antud kirja vastuseks selgituskirja samale meiliaadressile, millelt pöördumise oleme esitanud.

Peatset vastust ootama jäädes,

Psühholoog-nõustajad:

Anna Helena Ursula Malkovskaja (Kutsetunnistus 204291)

Nele Jõks (Kutsetunnistus 204308)

Sandra Loo (Kutsetunnistus 204307)

Janno Allemann (Kutsetunnistus 204309)

Sirli Loorits (Kutsetunnistus 204306)
Helen Kond (Kutsetunnistus 204295)
Anne Tullus (Kutsetunnistus 204296)
Anneli Lillepea (Kutsetunnistus 164556)
Ivi Niinep (Kutsetunnistus 164561)
Moonika Kukke-Tiiman (Kutsetunnistus 204304)
Inga Paju (Kutsetunnistus 204297)
Anastassia Heinvere (Kutsetunnistus 204292)
Geia Ristimets (Kutsetunnistus 204288)
Karl Must (Kutsetunnistus 204293)